

Sygn. akt: III U 914/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19 kwietnia 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 914/13

UZASADNIENIE

E. M. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. wydanej w dniu 19.04.2013r. znak (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że decyzja jest krzywdząca i niesprawiedliwa. Jej zdaniem, powoływanie się przez organ rentowy na brak wymaganego okresu składkowego nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, gdyż odwołująca się została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i nie da się ustalić daty powstania niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że E. M. nie spełnia warunków z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy i dniem złożenia wniosku o rentę nie udokumentowała wymaganego okresu zatrudnienia. Ubezpieczona nie spełnia także warunków z art. 58 ust. 4 powołanej ustawy, ponieważ nie udowodniła łącznie 25 lat okresów składkowych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 01.02.2013r. odwołująca E. M. (ur. (...)) złożyła w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonej i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, lekarz orzecznik ZUS w swoim orzeczeniu z dnia 02.04.2013 r. ustalił, że E. M. jest całkowicie niezdolna do pracy okresowo do dnia 30.04.2015r., a data powstania całkowitej niezdolności do pracy to dzień 18.01.2005 r.

Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych, Oddział ZUS ustalił staż pracy ubezpieczonej, który wyniósł 12 lat, 2 miesiące i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym: 9 lat, 1 miesiąc i 27 dni okresu składkowego oraz 3 lata i 19 dni okresu nieskładkowego (ograniczonego do 1/3 okresów składkowych).

Po analizie akt sprawy ustalono, iż w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. dniem 18.01.2005r. odwołująca się nie udokumentowała wymaganego 5 -letniego okresu zatrudnienia, a jedynie 3 lata, 11 miesięcy i 29 dni. Nie udokumentowała także 5 lat okresu zatrudnienia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, a tylko 9 miesięcy i 11 dni.

Nie udowodniła także łącznie 25 lat okresów składkowych.

W związku z powyższym Oddział ZUS decyzją z dnia 19.04.2013 r. odmówił E. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powodu nie spełnienia warunku dotyczącego wymaganego stażu pracy określonego w art. 58 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Od powyższej decyzji E. M. wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

W ocenie Sądu odwołanie E. M. od decyzji ZUS z dnia 19.04.2013 r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Stosownie do treści art. 58 ust. 1 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1)1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2)2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3)3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4)4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5)5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Według ust. 2 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Według ust. 3, jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe.

Ust. 4 stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art. 14 ust. 2a, 2e, 2f i ust 3 cytowanej ustawy).

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania E. M. było ustalenie, w jakim okresie powstała jej całkowita niezdolność do pracy. Zdaniem organu rentowego, niezdolność ta powstała w dniu 18.01.2005 r.

Na okoliczność powyższego Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu: endokrynologii, psychologii, psychiatrii, neurologii i kardiologii.

Biegli z zakresu: endokrynologii I. B., psychologii H. P., psychiatrii J. W., neurologii A. G. i kardiologii K. S., po przeprowadzeniu badania odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jej zdrowia, zdiagnozowali u niej: schizofrenię rezydualną F20.2, nadciśnienie tętnicze, otyłość, stan po całkowitej strumektomii z powodu wola guzowatego zamostkowego olbrzymiego (w 2009r.), pooperacyjną niedoczynność tarczycy, cukrzycę typu C i bóle głowy typu napięciowego.

Zdaniem biegłych, stwierdzone schorzenia czynią opiniowaną całkowicie niezdolną do pracy od dnia 18.01.2005 r. do dnia 30.04.2015 r.

W uzasadnieniu swojej opinii biegli sądowi wskazali, że zgadzają się z opinią orzeczników ZUS. W dokumentacji medycznej nie znaleziono dowodów na wcześniejsze rozpoczęcie chorób, w szczególności schizofrenii. Wzmianki w dokumentacji medycznej dotyczące zaburzeń psychicznych znajdują się dopiero od 18.01.2005r., w karcie informacyjnej z Oddziału Kardiologii w O. („pacjentka wg rodziny ostatnio dziwnie się zachowuje”). Jakoby w tym okresie zaczęła się leczyć w PZP, ale biegli nie znaleźli odpowiedniej dokumentacji. Z tego powodu brak jest podstaw

do uznania wcześniejszego powstania choroby psychicznej. Zdaniem lekarzy, deklaracje rodziny na ten temat nie są wystarczające do uznania choroby (k. 20 – 21 a.s.).

Zdaniem Sądu opinia wydana w dniu 20.07.2013 r. może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Została wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej jednostek chorobowych. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie.

Wobec w/w wyników badania przedmiotowego należy zdaniem Sądu podzielić ustalenia biegłych sądowych o dacie powstania niezdolności do pracy E. M., tym bardziej, że żadna ze stron nie wniosła do w/w opinii zastrzeżeń. W szczególności zastrzeżeń nie zgłaszała odwołująca, która nie była także obecna na rozprawie w dniu 27.11.2013 r.

Należy wskazać, że poza sporem było to, że odwołująca się jest całkowicie niezdolna do pracy. Postępowanie dowodowe wykazało jednak, że niezdolność powstała w dniu 18.01.2005r., co zostało już wcześniej ustalone podczas badania lekarskiego przed organem rentowym. Powołani w sprawie biegli sądowi w opinii podnieśli, że nie można uznać, by odwołująca przed tym dniem była niezdolna do pracy. Należy też podkreślić, że odwołująca się do w/w ustaleń nie wniosła żadnych zastrzeżeń. Nie zgłaszała też żadnych wniosków dowodowych, ani nie złożyła nowej dokumentacji medycznej.

Zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 19.04.2013r. jest więc zgodna z przepisami obowiązującego prawa, bowiem przesłanką uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest m.in. wykazanie 5 – letniego okresu ubezpieczenia w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Z akt organu rentowego wynika, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. dniem 18.01.2005r. odwołująca się udokumentowała jedynie 3 lata, 11 miesięcy i 29 dni.

Nie udokumentowała także 5 lat okresu zatrudnienia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. przed dniem 01.02.2013r. a tylko 9 miesięcy i 11 dni. Nie udowodniła także łącznie 25 lat okresów składkowych.

Organ rentowy prawidłowo ustalił zatem, że odwołująca nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając powyższe na względzie odwołanie E. M. od decyzji ZUS z 19.04.2013 r. zostało tego oddalone w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.